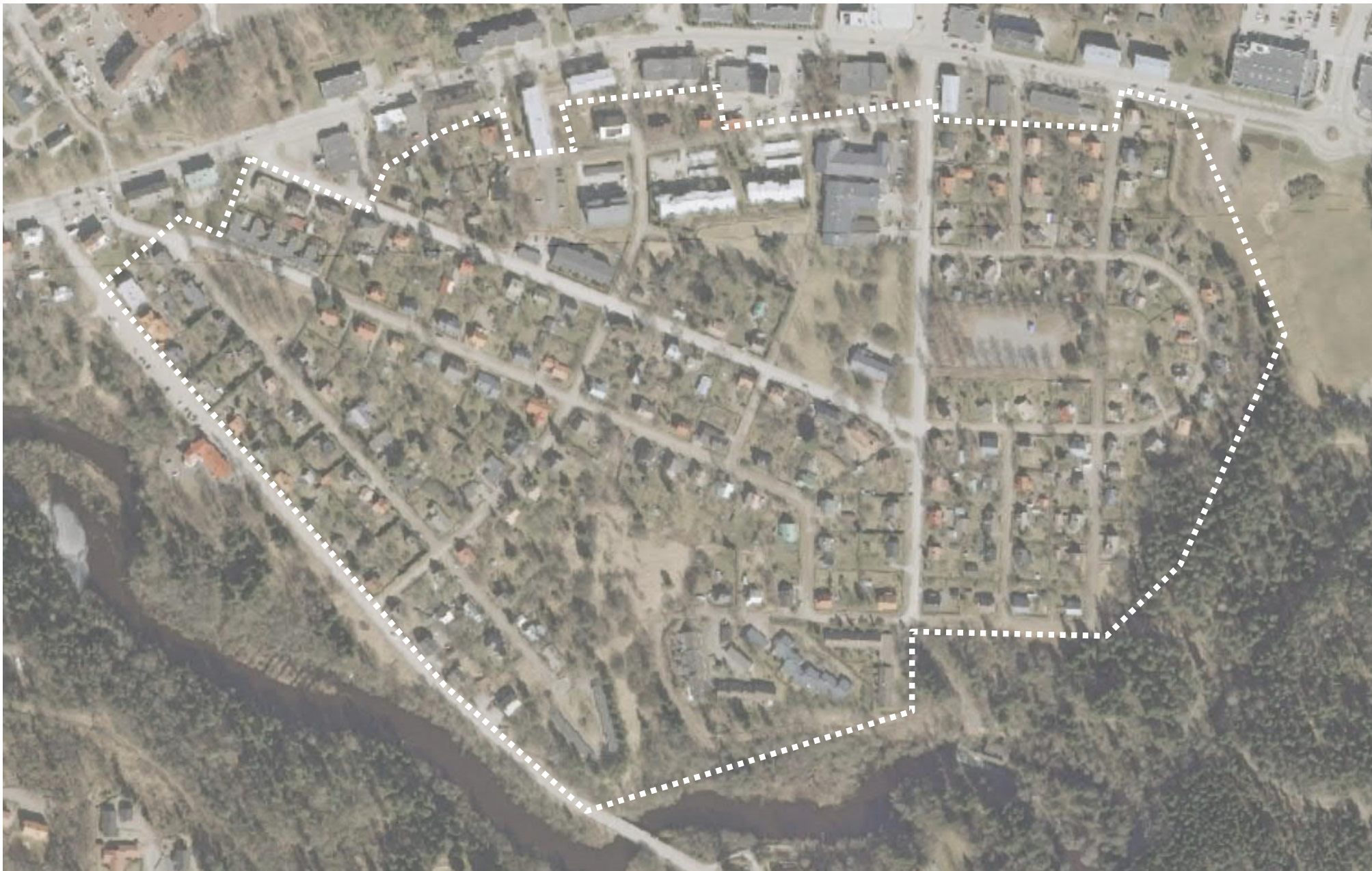

4. Kannaksen ja Massakosken alue tänään

4.1 Kaupunkirakenne ja rakennukset

Kannaksen alue on Karkkilan kauppalaan 1930-luvulla vahvistuneen asemakaavan mukaisesti, pääosin jälleerakennuskaudella rakentunut vehreä ja ilmeeltään yhtenäinen pientaloalue. Vanhinta rakennuskantaa edustavat yksittäiset 1920-luvun rakennukset alueen pohjoisosassa. Näistä merkittävin maamerkinomainen rakennus on Kantolankadun varressa sijaitseva kookas Peromaan liike- ja asuinrakennus. Rajakadun pohjoispuolisella alueella on ollut enemmänkin vanhempaa rakennuskantaa, joka 1986 vahvistuneen asemakaavamuutoksen jälkeen on korvaantunut tehokkaammilla rivi- ja kerrostaloilla sekä Lehtolankadun länsireunan teollisuusrakennuksin.

Vihdintien ja Suorakadun väliset korttelialueet on 1930-luvulla rakennettu huvilamaisiin pientaloihin, joihin liittyi vehreät pensasaitojen rajaamat pihat. Nämä rakennukset piha-alueineen muodostavat vehreän ja ilmeikkään aikakautensa pientalorakentamista edustavan kokonaisuuden. Satula- ja taitekattoiset yksilöllisesti suunnitellut talot on asemakaavan mukaan sijoitettu kadun suuntaisesti katulinjaa seuraavina suorina riveinä.

Valtaosa alueesta on rakentunut 1940- ja 1950-luvuilla jälleerakennuskaudelle tyypillisiin 1½-kerroksisiin satulakattoisiin pientaloihin. Rakennukset sijoittuvat 1930-luvun asemakaavaa noudattaen suorina riveinä, joita erottaa kadusta viherkaistaleet. Rakennukset sijoittuvat pääsääntöisesti kadun suuntaisesti, ainoastaan pienellä osalla Huvilakadua sekä Korvenkadun varressa on sijoittelu toisenlainen. Korvenkadun ympäristö muodostaa erityisen kokonaisuuden sekä kaupunkirakenteen että rakennustypologian puolesta. Hevosenkengän muotoon kaartuvan Korvenkadun varressa on yhtenäinen ryhmä 1940 rakennettuja ruotsalaisia lahjataloja sekä 1942-1943 rakennettuja Puutalo Oy:n tyyppitaloja. Rakennukset on muusta alueesta poiketen sijoitettu vinottain kaartuvaan katulinjaan nähden. Alueen keskiosassa on Tiilitehtaanpuisto jossa on urheilukenttä ja leikkialue. Sommitelmaan liittyy Korvenkadulta etelään ja pohjoiseen haarautuvat jälleerakennuskaudella rakentuneet pistokadut.

Tontteja ja katuja reunustavat leikatut pensasaidat, jotka paikoin ovat hyvinkin tiheitä ja näkyviä sulkevia. Osalla pihoja on sisäänajotien kohdalla teräsportit. Pihat ovat vehreitä ja niillä on säilynyt runsaasti vanhaa puutarhakasvillisuutta, mm kauniita vanhoja omenapuita. Pihoilla on lisäksi erilaisia pihapuita, joista ovat katukuvaan vaikuttavia maisemapuita.

Kadut ovat pääsääntöisesti suoria, erityisen pitkiä näkyviä avautuu Vihdintietä, Suorakadua, Huvilakadua ja Rajakadua pitkin, kun taas kaartuvan Korvenkadun näkymät ovat lyhyitä ja alati vaihtelevia. Suuri osa kaduista on edelleen hiekkapintaisia, ainoastaan Vihdintie, Rajakatu ja Lehtolankatu on asfaltoitu, ja näiden toisessa reunassa on jalkakäytävät. Muualla jalkakäytäviä ei ole.

Uudempaa rakennuskantaa alueella on vähäisesti. Oman pienen kokonaisuuden muodostaa korttelin 14 itäinen osa, joka rakentui muuta aluetta myöhemmin 1960- ja 1970-luvuilla. Alueella on 1-kerroksisia loivalla pulpetti tai satulakaton varustettuja aikakaudelleen tyypillisiä erillispientaloja. Alueelle johdattalee Huvilakadun länsipäässä puiston reunalla linjakas 1960-luvulla rakennettu kytkeytyvien pientalojen rivitalomainen kokonaisuus. Alueen eteläosassa joen tuntumassa on kakaksi 1960-1980-luvuilla rakentunutta rivitalotyhymää. Merkittävää ja myös poikkeuksellista on, että alueen vanha rakennuskanta on lähes kauttaaltaan säilynyt, eikä uusia erillispientaloja ole rakennettu 1970-luvun jälkeen.

Rakennusten valmistusvuosi. Lähteenä on ollut rakennus- ja huoneistorekisteri, johon inventoinnin 2021 perusteella on tehty yksittäisiä korjauksia.

Tyypitalot

Tyypitalot

- Ruotsin lahjatalo, tyyppi 3
- Ruotsin lahjatalo, oletettu tyyppi 2
- Puutalo Oy, tyypitalo Högfors 1942-1943
- Muu jälleerakennuskauden tyypitalo
- Puutalo Oy:n 1960-luvun tyypitalo

Inventoinnin yhteydessä ilmenneet tyypitalot ja niistä muodostuvat kokonaisuudet on esitetty kaaviossa. Pääosa alueen rakennuksista on jälleerakennuskauden tyypitalovaikuttisia pientaloja joita leimaa yhtenäinen ilme. Selvityksen yhteydessä on kuitenkin tarkistettu ja löytynyt vain osa alueen alkuperäisistä rakennusluvista, eikä kaavio siten ole täysin kattava.

Kerros-luku

Kerros-luku

- I
- 1½-I 2/3
- II-II½
- III

Alueella vallitseva talotyyppi on jälleerakennuskauden 1½ -1 2/3 -kerroksinen pohjaltaan lähes neliömäinen satulakattoinen asuinrakennus. Alueen itäosassa Korvenkadun varressa sijaitsevat 1-kerroksiset satulakattoiset pientalot eivät hahmoltaan juurikaan poikkea näistä. 1920- ja 1930-luvun rakennukset ovat pääsääntöisesti 1½ kerroksisia ja niihin liittyy yleensä hieman jyrkempi satulakatto tai taitekatto. 1960- ja 1970-luvun rakennukset ovat näistä poikkeavia selvästi matalampia ja 1-kerroksisia ja niihin liittyy joko matala satulakatto, pulpettikatto tai tasakatto. Alueen uudistuneessa pohjoisosassa on mittakaavaltaan poikkeavia korkeampia II -III kerroksisia rakennuksia.

Säilyneisyys

Inventointityön yhteydessä on arvioitu alueen vanhemman, ennen 1980 rakennetun rakennuskannan alkuperäisen ilmeen säilyneisyyttä. Arvio on tehty silmämääräisenä asiantuntija-arviona, jossa muutoksia on verrattu kyseisen rakennustyyppin yleisiin ominaispiirteisiin, ja miten kaupunkikuvassa korostuvat muutokset ovat niihin vaikuttaneet. Alueen asuinrakennukset ovat pääsääntöisesti hahmoltaan alkuperäisinä tai lähes alkuperäisenä säilyneitä, mutta useiden rakennusten ilmettä on muuttanut julkisivukorjausten yhteydessä tehdyt materiaalia, värisävyä ja yksityiskohtia kuten listoituksia koskevat muutokset. Usein nämä muutokset on mahdollista osittain tai kokonaan palauttaa tulevisia korjauksissa.

Alueen pohjoisosaan 1920-luvulla rakennetuista pientaloista on vain osa säilynyt, mutta sen jälkeen 1930-luvulta alkaen rakennettu rakennuskanta on lähes kokonaan säilynyt. Muulla alueella ainoastaan aivan yksittäisiä rakennuksia on korvaantunut uudisrakennuksilla ja nekin jo 1980-luvulla tai aiemmin.

Alueen rakennuskanta on poikkeuksellisen hyvin säilyttänyt alkuperäisen hahmonsa, laajennuksia on tehty ainoastaan yksittäisiin harvoin rakennuksiin. Myöskään kattomuotoon vaikuttaneita korotuksia tai muita merkittäviä muutoksia ei tiettävästi ole tehty. Rakennusten alkuperäiseen ilmeeseen vaikuttavia muutoksia on kuitenkin tehty erityisesti julkisivu- ja kattokorjausten yhteydessä varsin paljon. Alueella vallitseva jälleenrakennuskauden talotyyppi on alkuperäiseltä ilmeeltään pelkistetty ja vähäeleinen, ja siten myös muutoksille herkkä. Rakennuksen ilmeeseen vaikuttaa merkittävästi julkisivuverhoksen ja vesikatteen materiaali ja struktuuri, heijastavuus ja värisävy, kuten myös julkisivun yksityiskohdat listoitukset ja vuorilaudat sekä ikkunatyypit, puitteiden värit ja sovitukset julkisivuun.

Julkisivuverhouksia uusittaessa on esimerkiksi alkuperäinen pystyrimavuoraus, johon kuuluu kapea peiterima, korvattu struktuuriltaan raskaammalla lomautavuorauksella, jossa riman sijaan on lauta, tai julkisivua on jaoteltu listoituksin ja vuorauksen suuntaa ja tyyppiä muuttamalla. Vanha sementtitiilikatte on useassa rakennuksessa korvattu ilmeeltään ja heijastavuudeltaan erilaisella tiiliprofiloidulla pellillä. Myös räystäään yksityiskohdilla on tärkeä merkitys rakennuksen ilmeeseen. Rakennustyyppille ominainen räystääs on ilmeeltään siro ja avoin, räystäskannakkeet ovat näkyvissä ja ulkoreuna on vain yhden laudan korkuinen. Räystäään alkuperäinen pituus on myös tärkeä korjattaessa säilyttää. Esimerkiksi ruotsalaistalojen tyyppiin kuuluu hyvin lyhyt räystääs. Ikkunoita uusittaessa on monesti aiempi vaalea ikkunapuitte korvattu ilmettä muuttavalla tummalla puitteella ja toisinaan on ikkunat varustettu leveillä muotoilluilla vuorilaudoilla.

Kaupunkikuvan kannalta tärkeä viherrakenne on Kannaksen alueella yleisesti säilynyt hyvin. Tähän kuuluvat leikatut pensasaidat katujen varsilla ja niihin sisäänajotien kohdalla tehdyt kapeat aukot, pihojen yleinen vihreä ilme, perinteiset pihapuut ja omenapuut sekä katukuvassa näkyvät maisemapuut.

Myös piharakennuksilla on tärkeä rooli kaupunkikuvassa. Perinteisesti ne on ryhmitetty pihan perälle, ja ovat ilmeeltään ja kooltaan selvästi päärakennuksesta poikkeavia.

Alueelle suositellaan laadittavaksi korjaustapaohjeet, jossa annetaan yksityiskohtaiset ohjeet kunkin talotyypin ominaispiirteitä huomioon ottavasta korjaustavasta.

4.2 Kaupunkikuva

Alueen kaupunkikuvassa ominaisia ovat pitkät suorat kadut joita pitkin avautuu pitkiä näkymiä. Katutilaa rajaavat suoriin riveihin yleensä kadun suuntaisesti asettuvat ilmeeltään ja mittakaavaltaan yhtenäiset satulakattoiset 1½ kerroksiset puuverhoillut pientalot. Katuja reunustavat leikatut pensasaidat. Näkymiä elävöittävät yksittäiset pihapuut tonttien kadun puoleisilla reunoilla.

Vihdintien näkymässä ovat rinteeseen sijoittuvat talot osittaisine maanpäällisine kellarineen korkeampia. 1930-luvun rakennustyyppiin liittyy sitä seuraavaa jälleenrakennuskautta jyrkempi satulakatto, joka osaltaan tekee rakennuksista korkeampia. Vihdintien eteläpuolella avautuu komeita näkymiä joki-laaksoon. Joella on alueen identiteetin kannalta suuri merkitys.

Korvenkadun varressa rakennukset sijoittuvat vinosti katuun nähden, jolloin tulosuunnasta riippuen korostuvat joko rakennusten päädyt tai osa pitkästä sivusta katukuvassa. Kaartuva katu tekee näkymästä alati vaihtelevan. Näkymiä avautuu rakennusten välistä pihalle.

Näkymiä Suorakatua pitkin.

Näkymiä Vihdintien varrelta.

Kaartuvan Korvenkadun varressa on katunäkymä alati muuttuva.

Näkymä Huvilakadun varrelta

Näkymiä Rajakadun varrelta

Asvaltoitu ja toispuolisella jalkakäytävällä varustettu Rajakatu on ilmeeltään muita katuja kaupunkimaisempi. Rajakadun varressa on runsaammin maisemapuita.

Kantolankatua Vihdintieltä noustessa avautuu avara näkymä johon liittyy alueelle hyvin tunnusomaisia elementtejä leikattuja pensaitoja ja kuusaitoja, vanhoja omenapuita sekä 1930-luvun omakotitaloja.

Korttelin 14 1-kerroksiset 1960- ja -70-lukujen rakennukset muodostavat horisontaalisuuntaa korostavaa kaupunkikuvaa. Kadunsuuntaiset pitkät rakennusmassat sulkevat näkymiä pihoihin

5. Arvot ja suojelusuositukset

Inventoinnin kohdekorteilla kuvatut kohteet edustavat sellaisia kulttuuriympäristön arvoja, joiden säilyminen niiden arvon ja ominaislaadun vaatimalla tavalla olisi turvattava. Kohteiden yhteydessä arvio-otsikon alla on lyhyt luonneldinta ja perustelu kohteen arvolle. Kohteiden arvotus on tehty osana tätä selvitystyötä.

Suojeluperusteet

Kohteiden yhteyteen on kirjattu lyhyenä yhteenvetona kohteen erityiset suoje- lu- ja luettelointiperusteet. Tässä kohdassa on pyritty kuvaamaan niitä kohteen ominaispiirteitä, esim. harvinaisuus, tyypillisuus, arkkitehtoninen korkea laatu, erityinen kulttuurihistoriallinen arvo, asema maisemassa tms. johon suojelu perustuu. Suojeluperusteita tukee kolmijakoinen arvotus. Kohteen arvo ei määrydy yksin arvokriteerien lukumäärän mukaan, koska yksikin kriteeri voi olla hyvin vahva.

Kohteiden arvotuksessa on käytetty seuraavia arvoperusteita:

Kulttuurihistoriallinen arvo

Kulttuurihistoriallinen arvo on laaja käsite, jolla halutaan ilmaista, että **kohteen säilyttäminen aineellisen ja henkisen kulttuuriperinnön ilmentymänä on yhteisön kannalta toivottavaa.** .

Rakennushistoriallinen arvo

Rakennushistoriallinen arvo voi liittyä rakennuksen arkkitehtoniseen eheyteen tai ominaislaatuun, erityiseen rakennustekniseen ratkaisuun tai tiettyä, esi- merkiksi paikkakunnan rakennusperinnettä ilmentävään toteutukseen, raken- nuksen tyypillisyyteen tai harvinaislaatuun. Rakennuksen erityinen käyttötar- koitus voi myös olla rakennushistoriallisen arvon peruste.

Kaupunkikuvallinen arvo

Rakennetussa ympäristössä merkittävä ja kulttuurimaisemaan vaikuttava tai ympäristökuvaa rikastuttava rakennus/rakennusryhmä jonka säilyttäminen on maisemanäkymien tai kyläkuvan kannalta toivottavaa.

Kohteet on arvotettu kahteen arvoluokkaan, jossa määritellään suojelusuosi- tukset asemakaavoitusta varten. Arvoluokkiin sisältyy sekä aikaisemmissa in- ventoinneissa arvotettuja kohteita että suuri määrä uusia kohteita, joiden ar- vot ovat nousseet esiin ajankohtaisen inventoinnin yhteydessä.

Sr

Arvoluokkaan sr sisältyvät sellaiset rakennus- ja aluekohteet, joiden säilyttä- minen on perusteltua koska kohteilla on;

kulttuurihistoriallinen arvo, esimerkiksi

- Alueen vanhintaa kerrostumaa edustavat harvat 1920-luvun liike- ja asuinrakennukset
- 1930-luvun huvilamainen pientaloasutus
- Jälleenrakennuskauden pientalot, joihin liittyy sekä siirtoväen asuttami nen että Högforsin tehtaalla sotakorvausajana laajentuneen toiminnan aiheuttama asuntopula

rakennushistoriallinen arvo, esimerkiksi

- Rakennus on rakennusajalleen tunnusomainen tai tyypillinen; alkuperäi- set ominaispiirteet ovat hyvin tunnistettavissa myöhemmistä muutoksis- ta huolimatta.
- Huvilamaisia piirteitä omaavat 1930-luvun hyvin säilyneet pientalot Ilmeeltään hyvin säilyneet jälleenrakennuskauden tyyppitalot ja aikakau- den yksilöllisesti suunnitellut pientalot
- 1920– 1950-luvun liikerakennukset

kaupunkikuvalliset arvot, esimerkiksi

- Rakennus on osa kaupunkikuvallista aluekokonaisuutta, jonka ominais- piirteiden säilyttäminen on katunäkymien kannalta toivottavaa.
- Rakennukset tai rakennusryhmät, joiden säilyttäminen on katunäkymien kannalta toivottavaa.

S

Arvoluokkaan s sisältyvät sellaiset ilmeeltään muuttuneet kohteet, jotka inventoinnin perusteella ovat huomionarvoisia tarkastelualueen kulttuurihistorian, rakennushistorian tai kaupunkikuvan kannalta. Näi- den säilyttäminen on perusteltua ja korjausten yhteydessä tulisi pyrkiä palauttamaan näiden alkuperäisiä piirteitä.

Tähän ryhmään kuuluvat alueen tunnusomaiseen kyläkuvaan liittyvät ja aluekokonaisuuksiin sisältyvät myöhemmin muuttuneet jälleenraken- nuskauden pientalot, sekä ilmeeltään muuttuneet 1930-luvun tavan- omaiset asuinrakennukset

erityinen kulttuurihistoriallinen arvo, esimerkiksi

- Ruotsalaiset lahjatalot vuodelta 1940
- Osakeyhtiö Karkin vuosina 1943-1944 rakennuttamat Puutalo Oy:n tyyppitalot

rakennushistoriallinen arvo, esimerkiksi

- Rakennus on rakennusajalleen tunnusomainen tai tyypillinen; alkuperäi- set ominaispiirteet ovat palautettavissa

kaupunkikuvalliset arvot, esimerkiksi

- Rakennus on osa kaupunkikuvallista aluekokonaisuutta, jonka ominais- piirteiden säilyttäminen ja palauttaminen on katunäkymien kannalta toivottavaa.
- Rakennukset tai rakennusryhmät, joiden säilyttäminen on katunäkymien kannalta toivottavaa.

MUUT KOHTEET

Inventoinnin yhteydessä on todettu, että alueen muut rakennukset ja raken- nusryhmät eivät nykyisellään edusta sellaisia kulttuurihistoriallisia, rakennus- historiallisia tai maisemakuvallisia arvoja, että niiden säilyttäminen olisi tar- peen turvata esimerkiksi kaavallisilla keinoin.

© Röni-kuva Oy 2020/ Karkkilan kaupunki

Vihdintien ja Suorakadun 1930-luvun huvilat

Rakennukset vehreine pihoineen, pensasaitoiineen ja istutuksineen muodostavat yhtenäisen ja ilmeeltään varsin hyvin säilyneen Karkkilan 1930-luvun omakotirakentamista edustavan kokonaisuuden. Alueella toteutuu 1930-luvun asemakaavan puutarhakaupunkiaate.

Korvenkadun ruotsalaiset lahjatalot ja Puutalo Oy:n 1940-luvun tyypitalot

Rakennukset vehreine pihoineen, pensasaitoineen ja istutuksineen muodostavat yhtenäisen jälleenrakennuskauden aluekokonaisuuden, johon sisältyy ruotsalaisia lahjataloja sekä Osakeyhtiö Karkin rakennuttamia Puutalo Oy:n Högforssin talotyyppejä. Rakennukset ovat hahmoltaan säilyneitä, mutta yksityiskohdiltaan melko muuttuneita, osa muutoksista on mahdollista tulevaisuudessa korjauksissa palauttaa. Kaupunkirakenne perustuu 1930-luvun asemakaavaan.

© Röni-kuva Oy 2020/ Karkkilan kaupunki

Kannaksen jälleenrakennuskauden aluekokonaisuus

Rakennukset vehreine pihoineen, pensasaitoineen ja istutuksineen muodostavat laajan ja ilmeeltään yhtenäisen jälleenrakennuskauden aluekokonaisuuden. Rakennukset ovat yleensä melko hyvin säilyttäneet alkuperäiset piirteensä. Muuttuneita yksityiskohtia on mahdollista tulevaisuudessa palauttaa. Kaupunkirakenne perustuu 1930-luvun asemakaavaan.

© Röni-kuva Oy 2020/
Karkkilan kaupunki

Lähdeluettelo

Kirjallisuus, lehtiartikkelit

Ahola Teija. Ruotsin lahjatalot 1940-1941, esimerkki teollisesta pientalosta sosiaalisen asutotuotannon käytössä. Pro gradu. Taidehistorian laitos. 1996

Haggrén, G. 1992: Karkkilan esihistoria. Karkkilan historia (toim. Historiatoimikunta, Lehto, T.).

Kantola Helena, Niskala Eino. Perusparannuksen mallisuunnitelmia, jälleenrakennuskauden pientalot. Rakentajain kustannus Oy 1981.

Laakkonen Veikko. Jälleenrakennusvuosien pientalo Suomessa. Transkustannus Ky.

Mikola Päivi, Hakamäki Risto: Karkkilan vanha rakennuskulttuuri. Riihimäki 1994

Kummala Petteri. Lamasalvoksesta elementtitekniikkaan. Suomalainen pientalosuunnittelu jälleenrakennuskaudella.. Suomen rakennustaiteen museo 2005.

Meeting urban challenges– mapping industrial identities. Hakapaino Oy 1999.

Missä maat ovat mainioimmat, Uudenmaan kulttuuriympäristöt, Uudenmaan liiton julkaisuja E114-2010

Muinaisjäännösrekisteri, <http://kulttuuriymparisto.nba.fi>

Museovirasto, RKY 2009

Putkonen, Lauri, toim. Rakennettu Uusimaa. Uudenmaan rakennettu kulttuuriperintö. Inventointiluonnos 2005

Rentola Kimmo: Karkkilan eli Högforsin ja Pyhäjärven entisen Pahajärven ihmisten historia. Jyväskylä 1992.

Saarikangas Kirsi. Model houses for model families. Gende,r ideology and the modern Dwelling. The type-planned houses of the 1940s in Finland.

Schulman Harry toim. Teollisen yhteiskunnan murros. Tapaus Högfors: Vanha perinne ja uudet visiot. Otava 1991.

Valpola Tiina: Suojelun arkea. Miten toteutui tapaus Högfors. Teknillisen korkeakoulun arkkitehtiosaston tutkimuksia 1996/8. Karkkila 1996

Kartat

Alanen, T., Kepsu, S. (toim.) 1989. Kuninkaan kartasto Suomesta 1776-1805. Suomalaisen Kirjallisuuden Seura. Tampere

Kalmbergin kartasto R VII, 1855

Kuninkaan kartasto Etelä-Suomesta 1776–1805, Timo Alanen ja Saulo Kepsu, SKS 505, Tampere 1989.

Kuninkaan tiekartasto Suomesta 1790. Erkki-Sakari Harju ja Jussi T. Lappalainen (toim.), SKS, 2010.

Uudenmaan läänin pitäjänkartasto 1842-1844, Kansalliskirjasto.

Peruskartat. Maanmittaushallituksen kartografinen osasto. <http://vanhatpainetutkartat.maanmittauslaitos.fi/>

Senaatin kartat 1872, Kansalliskirjasto

Topografikartat. <http://vanhatpainetutkartat.maanmittauslaitos.fi/>

Topografikunnan kartat, pitäjänkartat 1:20 000, 1930-1940-l, Kansalliskirjasto.

Venäläiset topografiset kartat 1872, Kansalliskirjasto

Lohkomiskarttoja- ja asiakirjoja. maanmittauslaitos

Valokuvat

Maanmittauslaitos, ilmakuvia vuosilta 1946, 1948, 1953 ja 1961

Karkkilan museo

Ilmakuvat 2020 Röni-kuva Oy 2020/Karkkilan kaupunki

Värivalokuvat joissa ei lähdettä ole mainittu ovat tekijän Kristina Karlsson ottamia.

Painamattomat lähteet, selvitykset ja inventoinnit

Karkkilan rakennusvalvonta. Pääpiirustukset ja rakennuslupatiedot.

Karkkilan museo. Valokuvia.

MA-arkkitehdit: Karkkilan keskustan ja kaakkoisosan osayleiskaavan maisemaselvitys. Helsinki 2009

MA-arkkitehdit: Karkkila, Keskustaajaman ja kaakkoisosan osayleiskaava, rakennettu kulttuuriympäristö 2011

© Röni-kuva Oy 2020/ Karkkilan kaupunki